

УНИВЕРЗИТЕТ „Св. КИРИЛ И МЕТОДИЈ“
ПРАВЕН ФАКУЛТЕТ „ЈУСТИНИЈАН ПРВИ“ – СКОПЈЕ

*Во пресреќи на
Десеттиата орајторска вечер
„Иво Пухан“*

Својо 55

**ПО ПОВОД 55 ГОДИНИ ОД ОСНОВАЊЕТО НА
ПРАВНИОТ ФАКУЛТЕТ „ЈУСТИНИЈАН ПРВИ“ - СКОПЈЕ**

**ВО ПРЕСРЕТ НА
ДЕСЕТТАТА ОРАТОРСКА ВЕЧЕР
„ИВО ПУХАН“**

Издавач:

*Правен факултет „Јустинијан Први“ при Универзитетот
„Св. Кирил и Методиј“ – Скопје*

За издавачот:

Проф. д-р Гале Галев – декан

Уредници:

*проф. д-р Мирјана Поленак Акимовска
Димче Анасиев*

Ликовен уредник:

Билјана Стевковска - Савиќ

Јазична редакција

Божо Стефановски

Компјутерска обработка и печат

Академски печат - Скопје

Тираж:

500 примероци

Димче Анасиев
прва година, правни студии

ГЛОБАЛИЗАМ ИЛИ НОВ СВЕТСКИ ТОТАЛИТАРИЗАМ

Невозможно е човек да се одбрани од впечатокот дека луѓето мерат со погрешни мерила; дека се стремат кон успех и богатство, потценувајќи ги притоа вистинските вредности.

Со немилосрдниов процес на глобализација на удар доаѓаат оние заедници кои успеале да задржат определена културна автономија и идентитет. Ни го пропагираат идеалот на “слободен и суверен поединец” но, откако од него ќе направат стока за широка потрошувачка, го превоспитуваат во пасивен и заслепен следбеник на идеалот на парите, насилството и сексот...

Екологијата на нашиов животен стил стана загадена; нашето мислење стана загадено; нашата способност да ја контролираме сопствената судбина - исчезна. Комплексот на пониска вредност што некој еднавпор постојано ни го наметнува ја прави неизвесна нашата иднина. Живееме во општество кое е програмирано да не трае долго. Светов полека станува подрачје на диктатура на најсилната страна.

Денес, постојат само неколку слободни држави (од кои една е особено слободна). Сите други се во позиција да играат онака како што ќе им свират Големите.

Без каква било посериозна опозиција, процесот на “глобализација” реално ги потчинува сите други тенденции. На тој начин најдиректно се хендикепирани земјите кои својата историја ја развивале во поинакви културни рамки. Проблемот е токму во тоа што овој процес на претворање на светот во “глобално село” не остава простор за никакви поинакви варијанти. Фрапантен, но веродостоен е фактот дека глобализаторите го доведуваат светот до духовна униформаност.

Овој тренд на суптилен неоколонијализам, практично, ги опфаќа сите земји. Тие се принудени да ги кастрираат сопствените традиционални вредносни системи - та да се престорат во неефикасни имитатори на животот кој никогаш не бил нивен.

Само до пред 10-на години перфидниов термин “глобализам” одвај и да беше користен во академските трудови. И од никаде - сега терминов го има насекаде. Ни го претставуваат како светски процес на приближување на народите, како процес во кој божем поголемите ќе се грижеле за помалите. Но, има нешто, во суштина погрешно во овие вербални фатаморгани - никој не ја кажува вистината. А, вистината е дека овој “нов светски тоталитаризам” е процес на огромна централизација на моќта и капиталот во рацете на

олигархиските семејства од САД и Велика Британија; Ова е процес на вистински пцишта; Овде не го сакаш човекот - овде го јадеш; Тоа е принцип; единствениот принцип според кој овде се живее.

Меѓународните бирократски машинерии со своите строги економски програми за некаков си “квази-одржлив развој” на земјите од Третиот свет придонесоа за гладната смрт на илјадници луѓе!

Кога е случајот успешен - успехот неминовно си го припишуваат себеси, но кога сј ќе тргне наопаку - тогаш владите се виновни и корумпирани. Овие заштитници на моќните милијардери и мултинационални компании со својот економски терор, немилосрдно ги осакатуваат економиите на, и така, закржлавените мали државички, кои се само ситни риби без никаква можност да се токнат со овие чудовишта.

Треба ли да им заблагодариме на овие гломазни западни структури што сиромашните земји ги направија уште посиромашни од порано?!

Лицемерие е, уште повеќе безобразно е во вестите на корумпираните медиумски хиени како BBC и CNN, да гледаме долготражни прилози за тоа како господата со свечени вратоврски од седумте најразвиени земји ни филозофираат за идниот развој на државите во Африка, а ниту минутка внимание да не се посвети на анализа на причините поради кои илјадници луѓе протестираат пред луксузните хотели и брутално се апсени и претепувани од добро обучените полицајци...

Ако, на крај, ја прифатиме девизата дека “најдобрата постапка е онаа што обезбедува најголема среќа за најголем број луѓе”, тогаш со право можеме да констатираме дека глобализацијата ни од далеку не е она што се обидуваат да ни го претстават меѓународните лихвари, туку дека е процес кој, наспроти сј, дефинитивно ќе ни направи поклоници на доларот како единствен критериум за вреднување на луѓето!